

Slavernij in de nieuwe wereld

Werken op plantages

In de 16e eeuw zijn Portugal en Spanje de grootmachten in de wereld. Na de ontdekking van Amerika veroveren ze grote stukken van het zuidelijke continent. Daar stichten ze plantages waar slaven gaan werken.

In de 16de eeuw is Nederland een jonge natie die vooruit kijkt, ambities heeft en zich sterk voelt. En die sinds 1568 in oorlog is met een rijk dat nóg succesvoller is: de Spaans/Portugese Monarchie. Dit Koninkrijk is op dat moment de onbetwiste wereldleider. Ze ontdekken bijna de hele wereld.

De Portugezen hebben de kust van Brazilië verkend vanaf 1500, vanaf 1540 beginnen ze bepaalde stukken van de kust te koloniseren. En vanaf 1540 beginnen ze ook eens te experimenteren met het planten en verwerken van suikerriet. De Portugezen hadden al de nodige ervaring met het maken van suiker op eilanden voor de Afrikaanse kust. Toen gebeurde het nog op vrij kleine schaal. Ze maakten niet zo heel veel suiker. In Brazilië wordt dat steeds groter. Je krijgt dan plantages waar 300 slaven aan het planten en kappen van het riet gezet worden en suikermolens waar dan ook nog eens per molen zo'n 60, 70 slaven werken. In eerste instantie zijn er dus allemaal Indiaanse slaven.

Wat het zwaarst telde zowel voor de Indianen als de Portugezen was dat ze heel slecht bestand bleken te zijn tegen ziektes die de Portugezen vanuit de oude wereld, Europa, hadden overgebracht naar de nieuwe wereld Brazilië. Indianen bezwijken daaraan op massale schaal. Die Indiaanse bevolking is in de eerste eeuw van het contact met Europeanen letterlijk gedecimeerd, teruggebracht tot 1/10 van wat het voor Columbus was.

En dus worden er vervangers gezocht, in Afrika. Portugal maakt al eeuwenlang gebruik van zwarte slaven en weet uit ervaring dat ze hard en lang kunnen werken en veel geld opbrengen.